

Polyhymnia's schaduw

Susannah Stracer
Polyhymnia's schaduw
Gedichten

2026
Het Huis
TERPSICHORE

Copyright © 2026 Susannah Stracer

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 9789465466217

- I -

Civitate Incompactibilis

I

Hier heb ik haar schaduw gezien en de geur
van haar koelte geroken. Een stad als gedroomde
herinnering, zon op de stenen, het stoffige groen
van verstervend augustusmos. Op het plein
van de dansende dood wordt een zeurderig
lied van bezwering gezongen. De laaiende zomer
ontstijgt aan zichzelf in een geur van voorbij.

De doem van een reddeloos achterland is
in onzichtbare scherven gebroken. De frons
van Jan Rap is vergeten; zijn zang en
zijn glazige staar tot legende geworden.
Verslagen zijn almacht; de razende galm
van zijn benige schedel gebroken; zijn stinkende
erfenis stinkend aan stukken gereten.

II

Een heilige koorts heeft het schuim
van het landschap gevaagd. De heuvels
rondom de lichtende stad zijn ontdaan
van de dood en het grijze beleg. Op een
storm van bevrijding daalt er een zingende
stilte neer over het walgende land.

We zijn in een stad aangekomen die door geen mens nog
doorgrond of beschreven is. Het land aan de andere kant
van de spiegel verdraagt de herinnering niet aan
de daadkracht der achterlijkheid. Door het hoge
verschiet van een matglazen stolp probeer je
het licht uit een hoger bestaan tot vervulling
te brengen. De kristallen droom van ons samenzijn
verpulvert tot stof. Het neerslachtige spook
van een dode illusie verdwijnt met een gil in de mist.